

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.368/2018/6.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
. Rózsavölgyi Bálint bíró

A felperes: felperes neve
felperes címe

A felperes képviselője:
. Somogyi Orsolya ügyvéd

Az alperes: alperes neve
alperes címe

Az alperes képviselője:
. Révész Gábor ügyvéd

A per tárgya: baleseti kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.510/2017/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
7.M.51/2014/86.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.510/2017/6. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, egyebekben hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - 15 nap alatt - 30.000 (harmincezer) forint és 8.100 (nyolcezer-egyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A 342.000 (háromszáznegyvenkettőezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2003. január 1-jétől állt az alperes alkalmazásában értékesítő igazgatóként. Több alkalommal vitte az ügyfelek javításra váró gépjárműveit D.-ra.
- [2] A felperes 2005. március 23-án az U. V. tulajdonát képező gépjárművel szervizbe ment, miközben D. lakatlan területén, az 5-ös számú főúton közlekedési balesetet szenvedett. A F. és P. Megyei E. P. 2005. május 27-én meghozott határozatával a balesetet üzemi balesetnek elismerte. A felperes az alperes által kötött biztosítási szerződés alapján a balesettel összefüggésben 2005-ben a G. P. Biztosítótól 209.250 forint kártérítést kapott. A M. B. a Legfelsőbb Bíróság ítélet alapján 3.016.397 forint kifizetést teljesített a felperesnek a baleset miatt.
- [3] Az alperes 2008. július 31-én rendkívüli felmondással szüntette meg a felperes munkaviszonyát, amely miatt a felperes pert kezdeményezett. Az alperes ennek jogerős befejezését követően, a munkaviszony jogellenes megszüntetésére figyelemmel 930.900 forintot fizetett a felperes részére.

A felperes keresete és az alperes viszontkeresete, valamint beszámítási kifogása

- [4] A felperes kereseti kérelmében 3.000.000 forint nem vagyoni kár és ennek 2005. március 23-ától járó kamata megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Ezen kívül 2010. október 20-ától kezdődően gyógymasszás igénybevétele miatt 12.000 forint/hó, szükséges gyógytorna miatt 3.000 forint/hó, háztartási kisegítő igénybevétele címén 20.000 forint/hó járadék megfizetését kérte az alperestől 5 évre visszamenőlegesen.
- [5] Álláspontja szerint a gépjárművek mozgatása munkaköri kötelezettsége volt, ezért az alperes a balesetért felelősséggel tartozott. Vitatta a szakértő megállapítását, hogy az a felperes vezetéstechnikai hibája miatt következett be.
- [6] A járadék annak előterjesztésétől visszamenőlegesen 5 évre kérhető. Előadta, hogy az élete a baleset következtében megváltozott, korábbi aktív életmódját kénytelen volt feladni, rendszeresen gyógymasszást kell igénybe vennie. Nem tudja a térdét hajlítani, nem tud leguggolni, rövid ideig képes gyalogolni, korcsolyát nem tud a lábára húzni, illetve nem tud motorozni.
- [7] Az alperes viszontkeresetében 4.445.400 forint megfizetésére kérte kötelezni a felperest a gépjármű kijavításával, illetve

értékcsökkenésével összefüggésben. Ezen túlmenően beszámítási kifogásként a biztosító által 2005-ben kifizetett 209.250 forint kártérítési összeg alapján további 930.900 forintot igényelt, amelyet a felperes részére a felmondás jogellenességének jogkövetkezményei alkalmazása iránti per jogerős befejezését követően fizetett ki.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] A Budapest Környék Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.M.51/2014/86. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen a felperesnek 500.000 forint nem vagyoni kártérítést és annak 2005. március 23-tól a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 1.046.660 forintot kártérítés címén, 2006. november 1-jétől járó kamatával. Az ítélet szerint a felperes perköltség viselésére is köteles. A bíróság ezt meghaladóan a felperes keresetét, az alperes viszontkeresetét, illetve beszámítási kifogását elutasította.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (rég Mt.) 174. §-ára, 166. §-ára, 167. §-ára, illetve a 168. §-ában foglaltakra. Rögzítette, hogy a felperes az alperes önálló munkavégzésre kötelezett munkavállalója volt, a munkáltató pedig nem kifogásolta, hogy a cég érdekében önállóan döntsön arról, milyen formában oldja meg a javításra szoruló járművek helyszínre juttatását. Az alperes a balesetet elháríthatta volna, ha megtiltja a felperesnek, hogy személyesen vezesse az alperes által javított járműveket. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes balesete a munkaviszonyával összefüggésben következett be, amelyért az alperes felelősséggel tartozik.
- [10] Az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a baleset során a felperes mellkas-zúzódást, mindkét oldali csípőízület-zúzódást és bal sípcsont laterális condylusának minimális elmozdulásával járó törését szenvedte el. Mellkas-zúzódása légzési nehézség nélkül, szövődménymentesen gyógyult. A felperes a balesettel kapcsolatban magatehetetlen állapotban nem volt, ápolásra, teljes körű gondozásra nem szorult, részleges gondozása a kórházból történő elbocsátást követő négy hónapban volt szükséges. Nehéz és közepes fizikai munkát, háztartási tevékenységet nyolc hónapig nem tudott segítség nélkül ellátni. A felperes balesettel összefüggő egészségkárosodása 8%-ot tesz ki, azonban gyógyászati segédeszköz használatára, gyógytornára, gyógymasszás igénybevételeire nincs szüksége. A felperes mindennapi életét, feladatainak ellátását, szabadidős tevékenységét a balesetből származó, kismértékű egészségkárosodás nem korlátozza. Gerincbetegsége sorsszerű, az a perbeli balesettel okozati összefüggésbe nem hozható és a balesete okán egyéb betegség sem volt bizonyított.
- [11] Az elsőfokú bíróság a régi Mt. 11. §-ára utalva arra az álláspontra

helyezkedett, hogy a felperes 2015. október 20-án előterjesztett járadékigénye a 2012. október 20-át megelőző időre nézve elévült, de az azt követő időszakra sem volt a kereseti kérelem teljesíthető, mivel az orvosszakértői vélemény szerint a felperes 2005. szeptember 30-tól gyógyultnak tekinthető.

- [12] A nem vagyoni kártérítési igénnyel kapcsolatban az elsőfokú bíróság figyelembe vette a 8%-os maradandó egészségkárosodást, annak a felperes életére gyakorolt hatását, és ennek kompenzálására a kamatokkal növelten 500.000 forintot talált arányban állónak.
- [13] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a kártérítés összegébe nem lehet beszámítani a biztosítók által kifizetett összeget, továbbá azt sem amit a felperes az alperestől a jogellenes munkaviszony megszüntetés miatt kapott, ezért elutasította a beszámítási kifogást.
- [14] Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a felperes részéről a perbeli baleset előtt a károkozás eshetőleges szándékkal megvalósult, ezért a régi Mt. 168. §-ára figyelemmel az alperes viszontkeresetét az igazságügyi szakértő által megállapított összegben alaposnak találta.
- [15] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, a nem vagyoni kártérítés összegének 3.000.000 forintra történő felemelését, valamint 2010. október 20-ától véghatáridő nélkül gyógymasszás költségeként havi 12.000 forint, gyógytorna miatt havi 3.000 forint, háztartási kisegítő jogcímén havi 20.000 forint járulékbán, továbbá perköltségben való marasztalását kérte az alperesnek.
- [16] A Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.21.510/2017/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét azzal hagyta helyben, hogy az állam által előlegezett költség összegét módosította. Kötelezte a felperest perköltség viselésére kimondva, hogy a fellebbezési illetéket az állam fizeti.
- [17] A másodfokú bíróság ítéletében elsődlegesen utalt a régi Mt. 11. §-ára és a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég Ptk.) 360. §-ában foglaltakra. Kifejtette, hogy a felperes járadék iránti igénye elévült, mivel az Mt. munkáltatói kártérítési felelősségre vonatkozó IX. fejezete nem tartalmaz előírást arra nézve, hogy a kártérítés mikor esedékes. E körben a Ptk. 360. § (1) bekezdése alkalmazandó, mely szerint a kártérítés a károkozás bekövetkezésekor nyomban esedékes. A PK.52. számú állásfoglalás iránymutatása szerint a járadék követelés egészére, tehát jövőben lejáró részletekre vonatkozóan egységesen akkor kezdődik, amikor az első járadékrészlet esedékessé válik.
- [18] A felperes a balesettel összefüggésben gyógymasszás, gyógytorna és háztartási kisegítő miatt felmerült költségeit érvényesítette jádékként, így az elévülés kapcsán azt kellett vizsgálni az igényekkel összefüggésben, mikor volt első ízben a felperesnek kiadása.
- [19] A balesetet követően többször javasoltak izületi tornát, azt utolsó

alkalommal a Sz. J. K. T. A.-ján 2007. május 17-én készült leletben írták le. A felperes a G. P. B.-nak 2005. július 31-én küldött levelében már utal a gyógytorna igénybevételére, csatolta az ezzel kapcsolatos orvosi kartonok másolatát, továbbá leírta, hogy milyen tornaeszközöket vásárolt, amely költségeket a biztosító megtérítette. A 2014. május 20-án elvégzett MR vizsgálat több ízületi porc bántalmat rögzített és artroszkópos vizsgálatot javasolt, amely 2014. augusztus 1. és 2. közötti időszakban történt. Ezt követően a 2014. augusztus 12-ei kontroll vizsgálaton a felperesnek víz alatti tornát, illetve gyógytornát írtak elő, amely beavatkozás nem függött össze a perbeli balesettel, így az azzal kapcsolatosan igény sem érvényesíthető az alperessel szemben.

- [20] Az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint nehéz és közepes fizikai munkában, háztartási munkában a felperes a balesetet követően nyolc hónapig szorult segítségre, olyan adat pedig a perben nem merült fel, hogy gyógymasszázsra szüksége lett volna. A járadékigénnyel összefüggésben a felperes semmilyen tényelőadást nem tett. A per adatai azt igazolták, hogy a felperes gyógytornával, háztartási kiegészítővel kapcsolatos költségei már a balesetet követően néhány hónapban felmerülhettek, gyógymasszázsra és ezzel kapcsolatos költségekre azonban adat nem volt, így a 2015-ben előterjesztett járadékigény teljes mértékben elévült.
- [21] Nem találta alaposnak a másodfokú bíróság a fellebbezést a nem vagyoni kártérítés tekintetében sem. Az Mt. 177. § (2) bekezdése és az Alkotmánybíróság 34/1992. (VI. 1.) AB határozata értelmében a testi épségben és egészségben sérelmet szenvedett ember joga, hogy a nem vagyoni kára megtérítésre kerüljön. Ahogy azt az Alkotmánybíróság megfogalmazta, a pénzbeli kártérítésnek a nem vagyoni károknál az a funkciója, hogy az elszenvedett sérelem kiegyensúlyozásáról olyan vagyoni szolgáltatás nyújtásával gondoskodjon, amely az elszenvedett sérelemmel körülbelül egyenértékű, másnemű előnyt nyújt. A bírói gyakorlat a testi épség, egészség sérelme esetén általában a károsult egészségsérelem előtti egészségi állapotának, munkaképességének, életkorának, az egészségsérelemből eredő pszichikai károsodásnak, a hátrányok végleges, vagy átmeneti jellegének, a jövőben lehetséges pozitív vagy negatív változásoknak, a magánéletben a családi életben bekövetkezett változásoknak tulajdonít jelentőséget.
- [22] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a felperes nem vagyoni kárigényének összegét és a bíróság a fentiek alapján indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett (Pp. 221. §).
- [23] Az igazságügyi orvosszakértő véleménye szerint a felperes bal sípcsont laterális condylusának törése meggyógyult, azonban maradványként a combizomzat egy centiméteren belüli, a bal lábszárizomzat 0,5 cm-es sorvadása, illetőleg a térd fesztítő véghelyzeti érzékenysége és beszűkülése megállapítható, az egészségkárosodás mértéke 8%. A szakértői vélemény szerint a felperes gerincbetegsége nem hozható összefüggésbe a perbeli balesettel. Dr. S. A. szakértő megerősítette, hogy a balesetkor

végzett műszeres orvosi vizsgálatok egyértelműen kimutatták a már akkor is fennálló gerincben lévő elváltozásokat, amelyek az idő előrehaladtával súlyosbodtak, és tüneteket is okoztak. A szakértő nyilatkozata szerint az orvosi iratokban nincs arra utaló adat, hogy a jobb oldalon kialakult volna mérhető elváltozás, a felperes bal lábának részleges terhelését már a kórházból való elbocsátás után elkezdte, baleseti sérülése meggyógyult.

- [24] A felperes személyes meghallgatásakor maga adta elő, hogy már 2006. januárjában munkába állt az alperesnél, és a 2005. július 29-én, a D. Rendőrkapitányságnak a baleset ügyében hozott határozata elleni kifogásában is leírta, miszerint a balesetből lassan felépül, egy-két hónapon belül munkába áll, ezért szüksége van a jogosítványára.
- [25] A törvényszék szerint az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kár összege után kamat megfizetésére is kötelezte az alperest, az így megállapított 500.000 forint kártérítés arányban áll a felperest ért sérelemmel.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [26] A felperes felülvizsgálati kérelmében a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával az alperes 3.000.000 forint tőke és annak kamata megfizetésére kötelezését kérte. 2010. október 20-ától 20.000 forint havi járadék megtérítését is igényelte háztartási kisegítő jogcímén az alperes perköltség viselése mellett. Másodlagosan 3.000.000 forint tőke és ezen összeg után 2017. január 1-jétől a kifizetés napjáig járó kamat megfizetését kérte. Harmadlagos kérelme szerint a másodfokú és az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése is indokolt, a személyi sérülés körében a bizonyítási eljárás lefolytatása szükséges.
- [27] A felperes felülvizsgálati kérelmében a régi Mt. 177. §-ára, a régi Ptk. 339. §-ára és 355. §-ára, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 182. § (3) bekezdésére, 206. § (1) bekezdésére és 221. §-ára utalt.
- [28] Álláspontja szerint a nem vagyoni kár körében a bíróságoknak vizsgálniuk kellett volna, hogy a felperes a balesetet megelőzően milyen egészségi állapotban volt, milyen életvitelt folytatott, és ehhez képest mindez milyen mértékben változott meg.
- [29] A káreseményt megelőzően a felperes semmilyen tartós betegségben nem szenvedett, gerincpanaszai nem voltak, mozgásszervi kezelésre nem szorult. Az alperesnél vezető beosztásban dolgozott, ami aktív, „pörgős” munkabeosztást jelentett. Friss házasságban élt, fizikailag aktív hobbit folytatott, és kiterjedt baráti társasággal rendelkezett (túrázás, motorozás stb.). A baleset jelentős fájdalommal járt, és bár orvosszakértői értelemben nem volt magatehetetlen, minden tekintetben segítségre szorult. A felperes ágyéki és nyaki gerincszakasza a baleset után fájdalmas lett. Bal oldali, azaz a balesetben sérült térdét porcleválás miatt

műtöttek a csavarok kivételét követően, mivel panaszai nem szűntek meg.

- [30] Iratellenes a bíróság megállapítása, amely szerint a felperes teljesen gyógyult volt, amikor 2006-ban az alperesnél munkába állt. A felperes valóban megpróbált dolgozni, de személyes meghallgatásakor elmondta, hogy „nem bírta a lába a munkát”, állapota rosszabbodott, ezért néhány hónap után kénytelen volt abbahagyni.
- [31] Iratellenes a másodfokú bíróság megállapítása, miszerint a felperes egyéb orvosszakértői véleményt nem tett az iratanyag részévé. Ezzel szemben keresetleveléhez orvosszakértői véleményt csatolt, amely a végleges egészségkárosodását 31%-ban határozta meg.
- [32] A perben kirendelt orvosszakértői vélemény iratellenes, hiszen végleges gyógyult állapotot határozott meg rövid idővel a balesetet követően (2005. szeptember 30.), annak ellenére, hogy a felperes lábában lévő csavarokat 4 év elteltével vették ki. Nem értékelte a szakértő azt a körülményt sem, hogy a sérülés és a sérüléssel megváltozott mozgáskoordináció hogyan hatott az addig panaszmentes, esetleges degeneratív gerincelváltozásokra. Nem vizsgálta a felperes bal lábának terhelhetőségét sem, holott tényelődásában arra hivatkozott, hogy azt nem tudja a korábbiaknak megfelelően használni.
- [33] A régi Mt. 177. §-a alapján a munkáltatónak meg kell téríteni a a munkavállaló teljes nem vagyoni kárát. Részletes szabályozás hiányában a nem vagyoni kár körében a régi Ptk. 339. § és 355. §-a az irányadó. Ennek megfelelően a nem vagyoni kártérítést úgy kell meghatározni, hogy az a hátránnyal hasonló értékű, másfajta előnyt nyújtson a károsultnak. Ezen túlmenően az egységes bírói gyakorlat kialakítása érdekében nem térhet el a kárkori, illetve az ítéletkori viszonyoktól. A felperes álláspontja szerint a megítélt 500.000 forint rendkívül alacsony, nem felel meg a balesetkori értékviszonyok.
- [34] A bíróságok nem részletezték, hogy milyen alapvető joghátrányok kompenzálását kívánták rendezni, ezáltal megsértették a Pp. 221. §-ának (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségüket.
- [35] Mindezek alapján a felperes elsődlegesen 3.000.000 forint nem vagyoni kár és annak a balesettől járó kamatát tartja arányosnak. Amennyiben ez nem lenne méltányos, úgy a kamatot 2017. január 1-jétől igényelte.
- [36] Fenntartotta korábbi nyilatkozatait a háztartási kisegítőre vonatkozóan, ami minden hónapban rendszeres költséget jelent. A felperes ezért járadékként ennek megfizetését kérte, és mivel tartalmát tekintve ez költség, ezért az igény érvényesítését megelőző 3 évre vonatkoztatva nem évült el.
- [37] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat.

- [38] Alaptalan a felperes hivatkozása a részére megítélt 500.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés mértékét illetően, mivel a kirendelt igazságügyi szakértők egyértelmű véleménye szerint a felperes a 2005. március 23-ai balesete során zömében zúzódásokat és csak a bal sípcsontjának a minimális elmozdulásával járó törését szenvedte el, amely sérülések magatehetetlen állapotot nem okoztak. Ezért is nyilvánították 2005. szeptember 30-tól gyógyultnak.
- [39] A felperes munka-egészségügyi vizsgálata során maga nyilatkozott úgy, hogy egészségi állapotával kapcsolatos panasza nincs, gyógyszert rendszeresen nem szed.
- [40] Az igazságügyi szakértők a felperest megvizsgálták, az egészségügyi dokumentációt átvizsgálták, ezeket összevetették, mindezek alapján hozták meg a véleményüket, nyilatkoztak személyesen a feltett kérdésekre, ezért a szakvéleményt aggálytalannak fogadta el a bíróság. A felperes maga is azt adta elő, hogy 2006. januárjában az alperesnél munkába állt, a D. Rendőrkapitányságnál 2005. július 29-én előterjesztett kérelmében pedig már arra hivatkozott, hogy a balesetből lassan felépül, így szüksége van a jogosítványára.
- [41] Az alperes álláspontja szerint a biztosító által kifizetett kártérítés a felperes részére „egy bizonyos fokú egészségkárosodás fejében fizetett biztosítási összeg”, így ennek okán a szakértők által megállapított 8%-os visszamaradt egészségkárosodáshoz képest a megítélt 500.000 forintos összeg kellő nagyságú.
- [42] Az elévüléssel kapcsolatban az alperes kifejtette, hogy a régi Mt. 11. § (1), (2) bekezdése szerint a munkaviszonnyal kapcsolatos igények 3 év alatt évülnek el. Megalapozatlan a felperes ismételt hivatkozása a Ptk-ban szabályozott 5 éves elévülési időre.
- [43] A kártérítés esedékességére az Mt. nem tartalmaz előírást, ezért az ennek okán alkalmazandó Ptk. 360. § (1) bekezdése szerint a kártérítés egésze a károkozaskor nyomban esedékessé válik.
- [44] A 2012. október 20-a előtti időszakra vonatkozó felperesi járadékigények elévültek, utána pedig a felperes már gyógyultnak minősült, tehát járadék a részére nem volt megállapítható, és annak összege nem is volt beszámítható.
- [45] A perrel érintett balesetet egyértelműen a felperes okozta vezetéstechnikai hibájával.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [46] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [47] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a

határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

- [48] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3-6. pont].
- [49] A felperes felülvizsgálati kérelmében több eljárásjogi szabálysértésre hivatkozott, valamint megsértett anyagi jogszabályhelyként az Mt. és a Ptk. egyes rendelkezéseire is utalt, a jogszabálysértéseket igazoló jogi álláspontja részletes kifejtése azonban az egyes jogszabályhelyekre vonatkoztatva részben elmaradt. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint nem felel meg a felülvizsgálati kérelemhez fűzött követelményeknek, ha a fél a jogi érvelését nem a szerinte megsértett jogszabályhelyre vetítve adja el, a jogi érvelés megtételekor a megsértett jogszabályhelyet nem jelöli meg, a jogszabályokat egy helyen, egyszerre sorolja fel (Mfv.I.10.352/16.). Ebből következően a felperes felülvizsgálati kérelme csak abban a körben volt érdemben vizsgálható, amely a fenti előírásoknak megfelelt.
- [50] A felperes felülvizsgálati kérelmében csak a felsorolásban jelölte meg a Pp. 206. §-át, annak indokolása hiányában ez nem volt értékelhető, így a felülvizsgálati eljárásban is a jogerős ítéletben megállapított tényállás volt irányadó.
- [51] A felperes által hivatkozott régi Mt. 177. § (2) bekezdése egyértelműen úgy rendelkezik, hogy a munkáltatónak meg kell térítenie a munkavállalónak azt a kárát is, amely nem vagyoni kár.
- [52] A bírói gyakorlat szerint a nem vagyoni kárigény elbírálása során azt kell vizsgálni, hogy az elszenvedett sérelem milyen mértékű, és a megítélhető vagyoni szolgáltatás mennyiben nyújt körülbelül egyenértékű, másnemű előnyt (BH.1993.127.).
- [53] A nem vagyoni kártérítés összegét vagy a balesetkori értékviszonyok alapján kamattal, vagy pedig az elbíráláskori értékviszonyok alapján (kamat nélkül) kell megállapítani (LB.Mfv.I.10.714/1996.).

- [54] Az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan kötelezték az alperest 500.000 forint és ennek 2005. március 23-tól járó kamata nem vagyoni kárként történő megtérítésére az elszenvedett sérelemre tekintettel. A bíróságok részletesen indokolták a nem vagyoni kártérítés összegének megállapításakor figyelembe vett tényeket, különös tekintettel arra, hogy az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint a balesettel összefüggésben a felperes egészségkárosodásának mértéke 8%, melyet az irányadó tényállás rögzít.
- [55] Alaptalanul állította a felperes, hogy a bíróságok nem vették figyelembe a baleset előtti egészségi állapotát, illetve az abban utóbb bekövetkező változásokat. Az elsőfokú bíróság ítéletében – a szakértői vélemény alapján – részletesen értékelte, hogy a felperes a balesetet követően milyen élethelyzetbe került, szorult-e segítségre, illetve azt, hogy saját nyilatkozata szerint is 2005. év végére olyan mértékben javult állapota, hogy 2006. januárjában munkába is állt. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság okfejtését fogadta helyesnek el, amely jogszabálysértés nélkül történt.
- [56] A nem vagyoni kártérítés összegének meghatározása során a bíróságok helytállóan vették figyelembe az Alkotmánybíróság 34/1992. (VI. 1.) AB határozatában foglaltakat, és nem sérült a Ptk. 339. §-a, 355. §-a sem.
- [57] A felperes felülvizsgálati kérelmében a háztartási kisegítő jogcímén igényelt járadékkal kapcsolatosan változatlanul fenntartotta álláspontját és az elévülés tekintetében is nyilatkozatot tett. A megsértett jogszabályt azonban nem jelölte meg, így ezen felülvizsgálati érveléssel a Kúriának nem volt módja foglalkozni.
- [58] A Pp. 221. § (1) bekezdésének megsértését is alaptalanul állította a felperes. A bíróságoknak a határozatukat a szükséges mértékben kell megindokolniuk, amelynek körét az adott ügy jellege és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. Az eljáró bíróságok rögzítették a tényállást és az abból figyelembe vett körülményeket, továbbá az abból levont következtetéseikről, a bizonyítékok egybevetéséről is számot adtak. Önmagában az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg amiatt, hogy a levont jogkövetkeztetéssel a fél nem ért egyet. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben több ügyben kifejtette, hogy „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel való értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata” [30/2014. (IX. 30.) AB határozat indokolás [89]].
- [59] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [60] A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. § (1) bekezdésén alapul.
- [61] A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.
- [62] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján nyilvános tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2019. április 10.

Dr. Hajdu Edit s. k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s. k. előadó bíró, Dr. Rózsavölgyi Bálint s. k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Bné

írnok